

Chtěl bych vám vyprávět příběh o jednom starém rybáři.
Co žil na břehu řeky a život se mu moc nedařil.

Sítě roztáhl takhle jednou ráno
od sudiček do vínku mu bylo dáno.
Že na sklonku život štěstí ho potká
než ho pohřbí zima, hlad a vodka.
Sítě když stahoval co sem tam třpytí
co to tam vidí to vodky pití.
Asi jen vidina,
asi jen chyba.
malá a jediná zlatá ryba.

Potom co se stalo,
o tom neměl zdání,
vrať mě hned do vody
a vyslov své přání.

Ref. 2x

Tam dole u řeky, než usnu na věky
a budu vás chodit strašit jako duch.
Mám přání jediný, malý a nevinný
chtěl bych jen na chvíli mít hudební sluch.

Moh si přát bohatství,
Moh si přát zdraví,
Moh si přát cokoli navždy být mladý.
Moh si přát nemít hlad a ani žízeň.
Moh si přát všech žen na světě přízeň
Ale měl hrdost a byli i soudný.
Život ho naučil a byl i moudrý.
Byl to takovej osmej div světa,
jak asi zazněla jeho poslední věta.

Je to celkem fajn mít hudební sluch.

Ref. 4x

Tam dole u řeky, než usnu na věky
a budu vás chodit strašit jako duch.
Mám přání jediný, malý a nevinný
chtěl bych jen na chvíli mít hudební sluch.